

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 131

Niedziela, 7 — poniedziałek, 8 czerwca 1942 r.

Rok II

Komunikat nadzwyczajny: 19 statków — 108.300 ton

Sewastopol pod gradem bomb i granatów

W Zatoce Fińskiej zatopiono pociskami sowiecką łódź podwodną

Z KWATERY GŁÓWNEJ FÜHRERA, 6. 6. — Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje:

Na froncie okrążającym przed Sewastopolem ostrzeliwano fortyfikacje nieprzyjacielskie przy pomocy ognia artylerii najcięższej i skoncentrowanych ataków lotniczych.

Na południowym odcinku frontu wschodniego oddziały niemieckie i węgierskie odparły pojedyncze ataki nieprzyjacielskie przy krwawych stratach dla przeciwnika.

Na środkowym i północnym odcinku frontu szereg oddziałów nieprzyjacielskich otoczonych na zapleczu frontu stłoczono jeszcze bardziej, zdobywając znaczną ilość miejscowości.

Na froncie Wołchowa odparto w ciężkich walkach, przy współdziałaniu samolotów nurkowo bojowych, silne ataki nieprzyjacielskie. Bolszewicy ponieśli bardzo znaczne straty oraz utracili 22 czolgi.

W Zatoce Fińskiej artyleria marynarki wojennej uszkodziła celnymi pociskami 1 sowiecką łódź podwodną i należy się liczyć z jej zatonięciem.

W Afryce Północnej oddziały niemieckie - włoskie odparły silne ataki brytyjskie i przeszły do kontrataku. Brytyjczycy stracili 36 czołgów, liczne pojazdy mechaniczne oraz kilkuset jeńców. W walkach powietrznych zestrzelono 14 samolotów nieprzyjacielskich. W ciągu ostatniej nocy zespoły samolotów bojowych zaatakowały okręg portowy Tobruku.

Jak podano w doniesieniu nadzwyczajnym, niemieckie łodzie podwodne zatopili w wschodnich wybrzeży Ameryki Północnej, na Morzu Karaibskim i na wschód od Antylii 19 nieprzyjacielskich statków handlowych o łącznej pojemności 108.300 bryt.

U wybrzeży Flandrii łodzie torpedowe zatopili w pojedynku artylerijskim 2 brytyjskie kanonierki pocigowe.

W czasie akcji zaczepnej lotnictwa brytyjskiego przeciwko wybrzeżom zachodnich terenów okupowanych zestrzelono w dniu wczorajszym 22 samoloty nieprzyjacielskie.

Bombowce brytyjskie zaatakowały w nocy na 6 czerwca szereg miejscowości w Niemczech Zachodnich. W niektórych miastach okręgu przemysłowego powstały szkody na skutek pożarów. Myśliwce nocne oraz artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły 13 z atakujących bombowców.

W sukcesach niemieckich łodzi podwodnych na wodach amerykańskich wyróżniła się szczególnie łódź kapitana korwety Hartensteina.

HELSEINKI, 6. 6. — Fiński komunikat wojenny z dnia 5-go czerwca brzmi:

Na przesmyku Karelskim odbyła się nieznaczna działalność zwiadowcza, a na kilku odcinkach częściowo ożywiona działalność artyleryjska.

Na przesmyku Aunus odparto próby mniejszych oddziałów bolszewickich, starających się dokonać wypadów zwiadowczych. W południowej części frontu wschodniego odparto na pewnym odcinku atak nocny, którego usiłował dokonać oddział bolszewicki w sile kompanii. Na pozostałych odcinkach frontu, ogólnie bio-

jąc, panował spokój. Po północy dnia 4-go czerwca bolszewicy dokonali, zwłaszcza przy pomocy pojedynczych maszyn, lotów rozpoznawczych nad wschodnią częścią Zatok Fińskiej. Kilka zrzuconych bomb nie wyrzadziło żadnych szkód.

Komunikat włoski

RYM, 6. 6. — Główna kwatery

włoskich sił zbrojnych komunikuje: W przebiegu akcji włoskich odrzucono łatwo kontrnatarcie brytyjskie. Angolicy ponieśli poważne straty w ludziach i materiale.

Oddziały lotnictwa podejmowały wielokrotnie zacięte ataki bombowe przeciw pozycjom angielskim. W licznych ożywionych starciach myśliwcy włoscy i niemieccy zestrzelili 26 sa-

molotów. Dwa dalsze stracono ogniem artylerii przeciwlotniczej włoskich jednostek bombowych.

Angielskie samoloty bombowe zaatakowały ubiegłej nocy miasto Syrakuzy. Wyrządzono nieznaczne szkody materialne. Wśród ludności cywilnej nie było żadnych ofiar.

Przemówienia Führera i Mannerheima

z okazji 75-tej rocznicy urodzin Marszałka Finlandii

HELSEINKI, 6. 6. — Führer i naczelny dowódca niemieckich sił zbrojnych w towarzystwie generalnego marszałka polnego Keitla złożył — jak już wczoraj doniesiono — w Finlandii wizytę Marszałkowi Mannerheimowi z okazji jego 75-tej rocznicy urodzin w pewnej miejscowości poza frontem, celem złożenia życzeń bohaterowi walk o wolność Finlandii w imieniu narodu niemieckiego i niemieckich sił zbrojnych. Przy tej okazji Führer spotkał się z prezydentem państwa fińskiego Ryti. Jako symbol niemiecko-fińskiej wspólnoty losów i ścisłego koleżeństwa broni wręczył Führer marszałkowi Finlandii Wielki Złoty Krzyż orderu Orła Niemieckiego. W dalszym przebiegu tej wizyty pomógł Führerowi i prezydentem państwa fińskiego oraz marszałkiem Finlandii Mannerheimem i generalnym marszałkiem polnym odbyła się dłuższa rozmowa, nacecho-

wana duchem serdecznej przyjaźni, łączącej oba narody.

Führer w przemówieniu, zwróconym do marszałka Mannerheima, oświadczył, iż uważa sobie za wielkie szczęście, mogąc osobiście złożyć dziś gratulacje marszałkowi Finlandii. Następnie Führer przypomniał historyczne braterstwo broni pomiędzy Niemcami i Finlandią. Obecnie po raz drugi w historii narody niemiecki i fiński spotkały się razem w solidarnej walce przeciwko wspólnemu wrogowi. Już pierwsza wspólna rozprawa orężna w roku 1918 stworzyła więzy, które okazały się trwałymi i niespożytymi. Druga walka wzmocni te więzy po wszystkie czasy. Niemcy żywią podziw dla narodu fińskiego i fińskich dowódców. W zakończeniu swego przemówienia Führer wyraził podziękowanie dla prezydenta państwa Ryti za okazaną mu gościnność, oraz życzenia, aby

marszałek jeszcze przez długie lata mógł służyć Finlandii a także wspólnej sprawie.

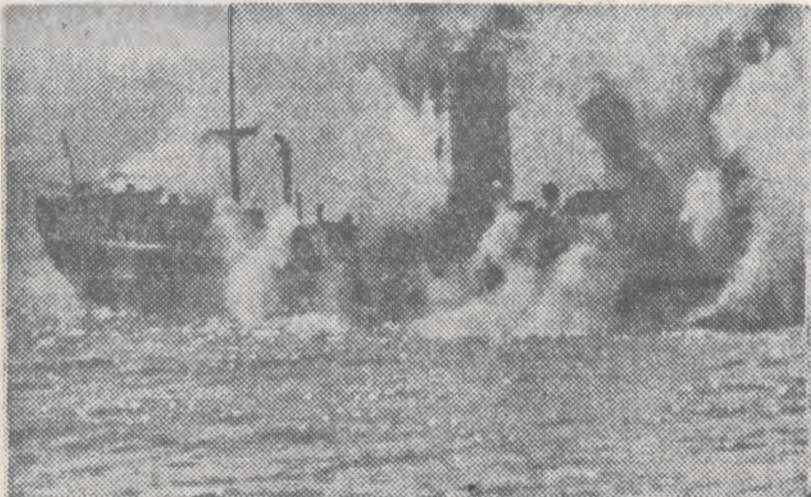
Z kolei Führer wyraził marszałkowi Mannerheimowi swoje życzenia rodzinowe, po czym wręczył mu Wielki Złoty Krzyż Orderu Orła Niemieckiego.

Marszałek Mannerheim odpowiadając na to przemówienie, podziękował Führerowi za złożone mu życzenia. „Otrzymałem dziś odznaczenie — mówił marszałek Finlandii — będzie dla mnie trwałym wspomnieniem dzisiejszej walki w imię najcenniejszych dóbr kultury duchowej i materialnej, walki, którą dane nam jest prowadzić po stronie sławnych i potężnych niemieckich sił zbrojnych. Fakt, że najwyższy dowódca niemieckich sił zbrojnych osobiście zechciał mi wyrazić swoje życzenia oraz wręczyć ten cenny dar, napełnia mnie i nas wszystkich nie tylko najwyższą radością, ale także stanowi dla nas szczyt, który przejął nas do głębi. Szczególnie wysoko oceniam okoliczność, że Pan, Panie Kanclerzu Rzeszy, znalazł sposobność do podjęcia tej podróży właśnie w dniach, kiedy mocarne i potężne uderzenia niemieckich wojsk i niemieckiego oręża napełniają nas nadzieją zbliżania się doniosłych rozstrzygnięć. W tym też duchu pragnę zakończyć wyrazy mojej pełnej szacunku wdzięczności, ży-

Timoszenko w odstawkę?

BUKARESZT, 6. 6. — W wojskowych kołach sowieckich utrzymuje się, jakoby Stalin miał być zdecydowany, z powodu klęski pod Charukowem, zastąpić marszałka Timoszenkę generałem Szapozhnikowem. Ostatnie klęski sowieckie pociągną za sobą w niedługim czasie sensacyjne wojskowe i polityczne następstwa. Jak donosi pismo „Unirea“, mówiła o tym w nocy na czwartek tajna stacja radiowa rosyjska, która sobie samej nadała nazwę „Starej Straży“ i reprezentuje całkiem jawnie „odstepców“ t. j. zwolenników orientacji leninowskiej.

Wizyta Führera w Finlandii była dla fińskiej opinii publicznej zupełną niespodzianką. Führer wraz ze swym otoczeniem wylądował we czwartek po południu na jednym z lotnisk poza frontem fińskim. Na lotnisku powitał Führera prezydent państwa fińskiego Ryti. Na odbytej następnie uroczystości urodzinowej ku czci marszałka Mannerheima śpiewano liczne hymny i wygłoszono wiele przemówień. Führer zwrócił się do publiczności w języku fińskim i niemieckim, nie wiedząc o przybyciu Führera. Przed obiadem, wydanym przez prezydenta państwa fińskiego na cześć marszałka Finlandii, Führer złożył prezydentowi Finlandii, krótką wizytę w jego kwaterze. Po zakończeniu rozmów, Führer wystartował o godz. 17.15 do lotu powrotnego. Prezydent państwa Ryti i marszałek Finlandii Mannerheim towarzyszyli Führerowi na lotnisko.

Ugodzony pociskami niem. łodzi podwodnej transportowiec dzieli zwykły los alianckich statków, kursujących na szlakach atlantycznych.

Stany Zjednoczone wypowiedziały wojnę Bułgarii, Węgrom i Rumunii

GENEWA, 6. 6. — Jak donoszą z Waszyngtonu, Izba Reprezentantów na wniosek Roosevelta uchwaliła bez dyskusji wypowiedzieć wojnę Buł-

arii, Węgrom i Rumunii. Następnie senat Stanów Zjednoczonych uchwalił również wypowiedzieć wojnę tym trzem państwom.

BUKARESZT, 6. 6. — Roosevelt — jak oświadcza urzędowa agencja telegraficzna „Rador“ w komentarzu do wypowiedzenia wojny ze strony Stanów Zjednoczonych — formalnością tą, która nas absolutnie nie interesuje, nie zmieni niczego w przebiegu obecnej wojny. Rumunia, szanując swoje zobowiązania traktatowe, uważa się jako członek Paktu Trzech za państwo, pozostające od dnia 12 grudnia 1941 r. w stanie wojny ze Stanami Zjednoczonymi. Z amerykańskiej deklaracji o wypowiedzeniu wojny można wnioskować, iż Roosevelt przywiązuje większą wagę do obrony bolszewizmu, niż do opieki nad cywilizacją europejską. Historia w swoim czasie wyda wyrok w tej sprawie.

Japonia pragnie zwycięstwa Niemiec nad Sowietami

Enuncjacja japońska na temat stosunków japońsko-sowieckich

TOKIO, 6. 6. — Stosunki japońsko-sowieckie nie są zasadniczo w Japonii przedmiotem publicznych rozważań, ponieważ zagadnienie to należy do najdrażliwszych w japońskiej polityce zagranicznej. Tym większe znaczenie mają wyjaśnienia, jakie w związku z tym podaje pismo „Revue diplomatique“, stojące blisko ministerstwa spraw zagranicznych Japonii.

W artykule wspomnianego pisma czytamy m. in., że „Japonia prowadzi politykę w duchu japońsko-sowieckiego paktu o neutralności. Z drugiej jednak strony Japonia jest sprzymierzeńcem Niemiec. Z tego powodu Japonia pragnie pełnego zwycięstwa Niemiec nad

Związkiem Sowieckim. Pragnienie to spełni się, ponieważ nie tylko sytuacja na froncie wschodnim zdaje się rozwijać pomyślnie dla armii niemieckiej, ale i nadzieje Sowietów na utworzenie drugiego frontu, po nieudanych usiłowaniu sojuszników, stały się bezprzedmiotowe. Nie ulega żadnej wątpliwości, że Anglia i Stany Zjednoczone zadają sobie bardzo wiele trudu, aby nakłonić Rosję do złamania japońsko-sowieckiego paktu o neutralności. Ale Sowiety, pomimo tych usiłowań swych sprzymierzeńców, mają zdaje się zamiar w stosunku do Japonii także i na przyszłość prowadzić ostrożną politykę“.

